

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE VAN 2 MAART 2015

Openbaar Ministerie

Beklaagden

1. (...) zonder beroep, geboren (...),
wonende te (...)

Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester T.

2. (...) zonder beroep — student, geboren te (...)
wonende te (...)

Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester T.

3. (...), arbeider voedingsnijverheid, geboren te (...)
wonende te (...)

Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester T.

4. (...) bediende, geboren te (...)
wonende te (...)

Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester J..

5. (...), zonder beroep, geboren te (...)
Wonende te (...)

Persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester K.

1. TENLASTELEGGING

Beklaagden worden verdacht van:

Te (...) op (...)

A. De eerste,

Bij inbreuk op de artikelen 392, 398, 399 lid 1, 405 bis. 3° en 405 quater van het Strafwetboek, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht (...) geboren (...) met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of de dader bekend was en die niet bij machte was om in zijn onderhoud te voorzien en met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,

B. De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde,

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

Bij inbreuk op de artikelen 392, 398 lid 1, 405 quater van het Strafwetboek, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan (...) en (...) geboren te (...), met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand,- een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,

C. De eerste, de tweede en de derde,

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

Bij inbreuk op de artikelen.4, 5, 19, 20-4°, 27 en 28 van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd

bij de Wet van 10 mei 2007 tot wijziging van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek te hebben aangezet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens hun zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen, met name door het brengen van de Hitlergroet en het uitten van racistische beledigingen.

De feiten strafbaar zijnde ingevolge de artikelen 4, 5, 19, 20-4°, 27 en 28 van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de Wet van 10 mei 2007 tot wijziging van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven .

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 2 februari 2015.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie, de beklaagden en hun raadslieden.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3,1 Overzicht van de onderzoekselementen

1.

Op (...) waren de verbalisanten van de wegpolitie Oost-Vlaanderen gelast met toezicht op de autosnelweg E17. Radiofonisch kregen zij de opdracht om zich spoedig te begeven naar de parking T. richting Antwerpen alwaar een Turks koppel zou aangevallen zijn door een tiental supporters van de voetbalploeg.

2.

Ter plaatse aangekomen om 21u00 gingen de verbalisanten over tot verhoor van vier getuigen van de feiten, met name (...)

Getuige (...) verklaarde het volgende aan de verbalisanten (strafdossier, stuk 6): "Op heden bevond ik mij op de parking Kruibeke in gezelschap van mijn drie vriendinnen. Wij stonden ongeveer een zestal plaatsen van een voertuig met Duitse kentekenplaat. Op een zeker moment liepen er enkele jongeren, ongeveer 10, met kledij van (...) rond het voertuig. Allen waren ze kaalgeschoren en redelijk fors gebouwd. Eén van hen was een lange smalle die met blikjes bier aan het smijten was in de richting van de personen van het Duitse voertuig. Op een zeker moment gingen de jongeren naar de bank alwaar de personen van het Duitse voertuig zaten. Plots, zonder enige reden, werden de vier personen door de jongeren aangevallen. Er werden allerlei racistische zaken geroepen in de richting van de vier personen. "Mohammed, ga terug naar Marakech, wij willen geen moslims in ons land" ... Verder spuwden ze op die mensen en strekten ze hun arm. Op een zeker moment zijn de jongeren beginnen schoppen en

slaan op de man van het gezelschap. Kort daarop werd een zwangere dame aangepakt. Ze werd geschopt en geslagen, vervolgens trokken ze de vrouw verder over de grond. De vrouw droeg een hoofddoek. De hoofddoek werd afgetrokken. De jongeren hadden er duidelijk plezier in en smeten met bier. Eén van hen toonde zijn geslachtsdeel en zegde dat dit profeet Mohammed was. Uiteindelijk, na veel geslagen en geschopt te hebben liepen ze in de richting van een busje van grijze kleur met kentekenplaat (...). Daarna verdween het busje in de richting van Antwerpen. Wij zijn de vier mensen ter hulp gesnel. Wij hebben de politie gebeld. Ik ben bereid te getuigen indien nodig. Ik zou enkele daders herkennen als ik die moest terugzien. ik ken de slachtoffers of de daders niet."

De andere drie getuigen verklaarden zich volledig akkoord met de hierboven geciteerde verklaring (strafdossier, stukken 7, 8 en 9).

3.

Ook de vier slachtoffers, met name (...) werden in de nacht van 2 op 3 september 2012 verhoord door de verbalisanten. Zij verklaarden dat zij op 2 september 2012 omstreeks 18u30 samen waren aangekomen op de parking te Kruibeke aan de autosnelweg E17 richting Antwerpen. Zij zijn er gestopt met hun zilverkleurige personenwagen Ford Focus met Duitse kentekenplaat (...). Zij kwamen van een bruiloft in Frankrijk en waren op terugweg naar Duitsland. Ter hoogte van het tankstation hadden zij zich geïnstalleerd aan een terrastafeltje buiten, Wat verder, ter hoogte van de pompen voor vrachtwagens, stond een groep personen die veel lawaai maakte. Net toen ze gegeten hadden en zouden opruimen kwam een jongeman op hen af. Deze jongeman riep naar de slachtoffers toe "ga naar Marakkech", "Moslims moeten we hier niet hebben" en maakte vervolgens de Hitlergroet met de rechterarm.

(...) verklaarde verder wat volgt (strafdossier, stukken 20-21): "Hij heeft dan naar me gespuwd, is verder gestapt, doch even later met een andere kompaan teruggekeerd. Ze stelden zich opnieuw uitdagend voor ons. Ze herhaalden de bovenvermelde woorden en ditmaal gooiden ze ook met blikjes bier. De jongeman die zich bij ons bevond wou zich verdedigen doch dan heb ik me als buffer opgeworpen opdat er geen vechtpartij zou ontstaan. Ik heb toen duidelijk gemaakt aan de beide amokmakers dat ze moesten stoppen en weggaan. Ze gaven hier echter geen gehoor aan en gooiden wederom met bierblikken. Ik heb toen om hulp geroepen. Ik kreeg onmiddellijk respons vanuit een wagen die iets verder stond. In deze wagen zaten vier meisjes die me hebben toegeroepen dat we geen schrik moesten hebben daar zij de politie reeds hadden verwittigd. ik ben dan weggegaan om water te halen aan het benzinstation om de ruiten van onze wagen te reinigen. De jongen uit onze groep, Haje, heeft me toen vergezeld daar hij schrik had dat de amokmakers mij zouden belagen. Toen ik aan de waterkraan was heb ik aan de getuigen gevraagd om de kentekenplaat van de autobus te noteren. Ondertussen heb ik gemerkt dat de getuigen met hun personenwagen de bus geblokkeerd hebben opdat deze de plaats niet zouden verlaten. Toen kwam er een ganse groep van een twaalfstal personen waarvan ik vermoed één vrouw, op ons af. Haje heeft het toen op een lopen gezet doch hij was onmiddellijk omsingeld door de groep en hebben hem neergeslagen. De andere vrouw die bij ons was, die tevens zwanger was, hebben ze ook geslagen aan haar gesleurd en over de vloer getrokken. Dit terwijl de vrouw zwanger is en we niks hadden misdaan. We werden behandeld als vuil. (...) ik wens te corrigeren dat ik wel degelijk enkele malen geslagen werd door een oudere man van ongeveer 40 á 45 jaar. Deze man was duidelijk de grootste

en behoorlijk gezet. Het leek me trouwens de leider van de groep. Ik had de indruk dat het voetbalsupporters waren omdat ze allen herkenbaar waren de hand van de blauwe kledij. Er waren ook drie personen die iets wit aan hadden."

(...) verklaarde verder dat (strafdossier, stukken 24-25): "Hij kwam dan een tweede maal en heeft met blikken schweppes gegooid. Toen deze jongere een derde keer naar onze groep terugkeerde om amok te maken waren ze met drie personen. Ik wou wederom zo snel mogelijk vertrekken en heb samen met m'n vriendinnen deze mannen verzocht om ons met rust te laten en te laten vertrekken. Ze hadden hier echter geen gehoor voor waardoor getrek en geduw is ontstaan en dit ontaarde algauw in slagen en klappen. De jongeman was de agressiefste van de groep. (...) ik ben dan ter plaatse gebleven ter hoogte van ons terrastafeltje. De andere personen van onze groep stapten evenwel verder door. Toen heeft de ganse groep supporters zich naar hen gekeerd en is begonnen met deze weerloze mensen te slaan. ik wens niet verder hierover in detail te treden. Wel kan ik zeggen dat de jongste man de meest agressieve man was die de meeste slagen uitdeelde. Aanvankelijk kwam een zware man tussenbeide om de voetbalgroep weg te leiden. ik heb evenwel later gemerkt dat die ook deelgenomen heeft aan de kloppartij. Ik heb wel duidelijk gezien dat de jongeman de zwangere vrouw bij de haren heeft genomen en met haar hoofd tegen de betongrond rukte. Ik ben er dan naar toegesneld om de sjaal los te maken opdat ze niet verder zou worden gesleurd. ikzelf heb me zoveel mogelijk afzijdig gehouden en heb geen slagen gekregen. Ik heb enkel steeds geroepen om op te houden. Ik ben wel hevig onder de indruk van het gebeuren en wens dat de daders gestraft worden. Ik wens er nog aan toe te voegen dat we op geen enkel moment hebben geprovoceerd noch enige aanleiding hebben gegeven tot de daden."

(...), op het ogenblik van de feiten bijna vijf maanden zwanger en drager van een hoofddoek en een lang traditioneel kleed, verklaarde verder dat (strafdossier, stukken 29-30): "Mijn tante (Naima) sprak de man in het Duits aan dat hij ons met rust diende te laten en dat wij niet gediend waren met zijn gedrag. Hierop is de man vertrokken om kort daarna terug te komen met twee andere manspersonen. Ze kwamen ons opnieuw beledigen en spraken beledigende woorden over de Islam. Het was terug de eerste manspersoon die het woord nam en zelfs spuwde op mijn tante. Na wat heen en weer duwen en trekken zijn de drie weg gegaan. Ze gingen naar een voertuig, type witte minibus. Mijn tante en mijn man ze naar het voertuig gegaan met de bedoeling de nummerplaat te noteren. Toen deze personen dit zagen zijn alle inzittenden uit het voertuig gestapt. Ik denk een 7 à 8 personen. Ik stond op dat moment nog steeds aan de bank waar wij aan het eten waren. Het was ter hoogte van de pompen dat ik zag dat een zwaardere man naar mijn man stapte om hem vervolgens op de grond te slaan. Ik wou hierop tussen beiden komen maar werd door de vriendin van mijn tante tegengehouden. ik zag dat mijn man en mijn tante wilden weglopen naar de shop doch dat ze door de groep werden nagelopen. Ik ben tot aan mijn man gekomen ter hoogte van de shop, Ter hoogte van de shop (achterkant) werd ik plots door de eerste manspersoon aan mijn haar getrokken. Hij trok heen en weer aan mijn haar en hoofd en bracht mij hierdoor naar de grond. Door deze handeling ben ik recht op mijn buik gevallen. Hij wou mij hierop slaan doch mijn tante heeft kunnen verhinderen dat hij dit deed. Ik ben bijna vijf maanden zwanger en voelde onmiddellijk naar mijn buik. Ik schreeuwde van de pijn en was in paniek. Ik heb verder geen aandacht meer geschonken aan de verschillende personen. Ik was bezorgd om mijn kindje. Hierna zijn de personen in het witte busje gestopt en vertrokken, (...)"

(...) verklaarde verder dat (strafdossier, stukken 34-35): "Hierop is de manspersoon vertrokken om kort nadien terug te komen. Hierop hebben wij hem in het Duits aangesproken om op te houden en ons met rust te laten. Ga weg. Hierop gooide hij een vol blikje naar ons. Hij had er juist van gedronken toen hij het naar ons gooide. Hij had het naar mijn gegooid maar kon mij wegtrekken waardoor het blikje in het eten is terecht gekomen. Hierop zijn er een tweetal personen bij betrokkene gekomen en hebben hem van ons weggetrokken. Ze zijn dan naar de minibus gegaan. Onze tante is dan water gaan halen om alles op te kuisen. Ze is hiervoor naar de voorkant van de parking gegaan om aldaar water te halen. Ik ben mijn tante gevolgd omdat ik bang was dat ze door de personen zou worden aangevallen. In de onmiddellijke omgeving stond een auto geparkeerd met aan boord vier meisjes, Die hadden blijkbaar alles gezien en ondertussen U diensten gecontacteerd. Op het moment dat het busje wou vertrekken hebben de meisje hun vertrek belemmerd door voor de bus te parkeren. Eén van de manspersonen deed teken dat ze geen tijd hadden en hierop zijn ze allemaal uitgestapt en naar mij toegekomen. Op dat moment stond Ik bij het voertuig van die vier meisjes samen met mijn tante. Er was een grote manspersoon die mij een slag gaf met zijn hand ter hoogte van mijn rechter slaap. Ik heb geprobeerd mij te verdedigen tegen de aanvallers, Alle personen aanwezig in het minibusje hebben zowel mijn tante als mij aangevallen. Zo kon ik op een bepaald moment weglopen doch werd door al de personen nagezeten. Wat er met mijn vrouw gebeurd is kan ik niet zeggen, Ik zag haar wel op een bepaald ogenblik op de grond liggen. Ikzelf heb slagen gekregen op mijn beide slapen, aan mijn rechter onderarm en mijn beide benen. Ik heb Ingevolge de schermutseling geen zichtbare verwondingen. Ik heb wel pijn. Toen ik weg liep in de richting van de shop werd ik achter nagezeten door de manspersonen. Toen ik ter hoogte van de shop kwam stonden er nog andere mensen. Vermoedelijk is dit de reden dat de manspersonen mij niet meer hebben aangevallen. Het was ter hoogte van de shop dat ik mijn vrouw op de grond zag liggen. Op welke manier mijn vrouw op de grond is terecht gekomen kan ik niet vertellen."

4.

Ten gevolge van voormelde feiten werd (...) ter verzorging overgebracht naar het ziekenhuis te Antwerpen. Daar werd vastgesteld dat er geen levensgevaar was, maar dat zij arbeidsongeschikt was gedurende vermoedelijk 7 dagen (strafdossier, stuk 10).

5.

Naar aanleiding van de melding van deze strafbare feiten kregen de verbalisanten de opdracht om zich te begeven naar café (...), gelegen te Geel. Daar zouden de voetbalsupporters waarvan hierboven sprake aankomen met het minibusje Ford Transit met de kentekenplaat (...).

(...), tweede beklaagde (...) (chauffeur van het minibusje), vijfde (...) werden verhoord door de verbalisanten.

Uit hun verklaringen blijkt dat zij met een dertigtal supporters— afkomstig van Balen en Geel — met de supportersbus Laakdal Cars zijn vertrokken naar en vervolgens zijn teruggekomen van de, voetbalwedstrijd Club Brugge — Standaard luik, Evenwel zijn er problemen geweest op de terugweg met hun buschauffeur. Zoals gewoonlijk was er een stop langs de autostrade te Kruibeke. De buschauffeur is op een bepaald moment

vertrokken op de parking Kruibeke, hoewel nog niet alle passagiers op de bus aanwezig waren, Elf supporters, waaronder de beklaagden, zijn achtergebleven doch werden naderhand, ongeveer één tot anderhalf uur later, opgepikt door een minibusje, zijnde een Ford Transit met nummerplaat (...). Dit minibusje werd bestuurd door (...) zaakvoerder van (...)

De elf supporters die waren achtergebleven zijn de volgende personen eerste tot en (...)

6.

De camerabeelden van de parking te Kruibeke werden nagekeken (strafdosier, stukken 36-51). Eveneens werden op 3 september 2012 de getuigen (...) nogmaals gehoord door de verbalisanten. Tijdens dit verhoor gaven zij een beschrijving van bepaalde daders van voormelde feiten (strafdosier, stukken 52-60).

Tweede beklagde gaf de verbalisanten toestemming tot het uitvoeren van een huiszoeking in zijn woning evenals tot het uitlezen van zijn gsm. Tijdens de huiszoeking werd niets in beslag genomen. Er werd wel een foto genomen van het voetbaltruitje van tweede beklagde, dat hij droeg op de dag van de feiten. Het betrof een truitje met rugnummer 8 en opschrift `Dirar) (strafdosier, stuk 89).

Uit de sms-berichten in de gsm van tweede beklagde blijkt dat tweede beklagde zich meer kon herinneren over de feiten dan wat hij heeft verklaard aan de verbalisanten. De verbalisanten troffen immers volgende sms-berichten aan in de gsm van tweede beklagde Steven L. (strafdosier, stukken 89 en 210-225):

- Sms van tweede beklagde naar derde beklagde:
"De zwangere vrouw is een paar dagen arbeidsongeschikt! As ze ma ni moet werken zeker! Parket van Dendermonde onderzoekt de zaak voort.'
- Sms van tweede beklagde naar (...) (zijn toenmalige vriendin):
"Echt eh ! zieter nie goe uit denk. Zal wel stationverbod worre wsl. Was wel efkes schrikken. Sjaans dak er 3 ker hem neffe geslagen. Ma das allemaal opgenomen wsl. Dan is de sam wel gefokt, want dieje hee seig hall aant doen gewest. X"
- Sms van tweede beklagde naar (...)
"Ja gevolgen wel. Ma ik hem niks mee racisme te maken ze! Ging die gwn wegjagen zoda welle konne vertrekken. Sammeke daarentegen/ (..)"
- Sms van tweede beklagde naar (...)
"Ja, ge zag ni da die zwanger was. Hangt ok veel van die beefden af. Ma khem pas geslagen toen da diejen os tegenhield, dus khem al nie geprovoceerd en ni racistisch. X"

3.2 Reconstructie van de feiten

1.

Voor de beoordeling van de tenlasteleggingen is een reconstructie van de feiten essentieel. Op basis van de elementen van het strafdossier én na het bekijken van de camerabeelden, reconstrueert de rechtbank de feiten als volgt.

De feiten vonden plaats in de tijdspanne tussen het vertrek van de (grote) supportersbus en de aankomst van het minibusje. Deze feiten kunnen worden opgesplitst in twee fasen.

Een eerste fase vond plaats aan en rond de picknicktafel waar de slachtoffers gegeten hebben. Eerste beklaagde ging plassen daar in de buurt, merkte hen op en werd verbaal agressief op dat ogenblik. Hij riep hen onder meer toe "ga naar Marrakech" en "Moslims moeten we hier niet hebben." Hij bracht eveneens de Hitlergroet en greep naar zijn geslachtsdeel waarbij hij zei dat dit de profeet Mohammed was. De identificatie van eerste beklaagde vond plaats op basis van de persoonsbeschrijving door de getuigen en de slachtoffers, en werd bevestigd bij nazicht van de camerabeelden. De eerste beklaagde ging weg, doch kwam terug samen met derde beklaagde en twee andere supporters. Korte tijd nadien kwam ook de tweede beklaagde bij hen staan. Er ontstond op dat ogenblik trek- en duwwerk tussen de aanwezige beklaagden en de slachtoffers.

De tweede fase vond plaats toen het minibusje was toegekomen om de elf achtergelaten supporters, waaronder de (...) beklaagden, op te halen. Toen het minibusje wou vertrekken (...) voor het busje komen staan zodat dit niet kon vertrekken. Ook de auto van de getuigen, een zwarte Volkswagen Golf, verhinderde het vertrek van het minibusje. Hierop zijn een aantal supporters uitgestapt om hen te vragen om opzij te gaan zodat zij konden vertrekken. Daarop is er een woordenwisseling ontstaan die ontaard is in schermutselingen. De eerste beklaagde trok tijdens deze schermutselingen de hoofddoek van de zwangere (...) op de grond waardoor ook zij op de grond viel. (...) werd geslagen door de vijfde beklaagde, die oorspronkelijk (in de eerste fase) had getracht om de vechtersbazen van de slachtoffers te scheiden, maar in de tweede fase eveneens minstens één klap uitdeelde aan (...)

2.

Op de terechtzitting van 2 februari 2015 hielden de eerste, de tweede en de derde beklaagde voor dat de slachtoffers hen hadden uitgedaagd doordat zij als eersten iets in hun richting hadden gegooid, Slachtoffer (...)i bevestigde dat hij ten gevolge van de voortdurende verbale beledigingen die de man hen toeriep, vruchtensap in zijn richting gooide. Het staat vast dat deze handeling het gevolg was van de voortdurende verbale agressie waaraan hij ten toon werd gesteld; het betreft een reactie op de verbale gewelddaden en stond niet aan de basis van het ontstaan van het conflict,

3.3 Bespreking van de schuldvraag

1.

In de tenlastelegging A wordt de eerste beklaagde vervolgd wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen aan Isra E. met ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg en;

- met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van zwangerschap duidelijk was, evenals;
- met de omstandigheid dat één van de drijfveren bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens ras, huidskleur enz.

In de tenlastelegging B worden de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde beticht van mededaderschap aan het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen (...) met de omstandigheid dat één van de drijfveren bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens ras, huidskleur enz.

In de tenlastelegging C tot slot worden de eerste, de tweede en de derde beklaagde beticht van mededaderschap aan het aanzetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming doór het brengen van de Hitlergroet en het uiten van racistische beledigingen in het openbaar.

A. Opzettelijke slagen en verwondingen aan Isra E. (tenlastelegging A)

2.

In de tenlastelegging A wordt de eerste beklaagde vervolgd wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen aan (...) met ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg en:

- met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van zwangerschap duidelijk was evenals
- met de omstandigheid dat één van de drijfveren bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens ras, huidskleur enz.

Het misdrijf van opzettelijke slagen en verwondingen omvat drie constitutieve bestanddelen:

- Het toebrengen van slagen en verwondingen
- Aan een andere levende menselijke persoon
- Opzettelijk gepleegd, dit wil zeggen dat de dader het oogmerk had om de persoon van andere aan te randen.

3.

Het staat vast dat Isra E., die op het ogenblik van de feiten vijf maanden zwanger was, werd geslagen en ten val gebracht naar aanleiding van het gewelddadig incident van 2 september 2012. Het komt de rechtbank bewezen voor dat de eerste beklaagde (...) hiervoor verantwoordelijk is.

De rechtbank verwijst daarbij onder meer naar:

- Stuk 55 van het strafdossier, zijnde de verklaring van getuige (...) 1 van de drie was de aanstoker. Hij is beginnen roepen. Hij greep ook naar zijn

- geslachtsdeel en riep "Hier is Mohammed". Hierbij liet hij zijn broek gewoon aan."
- Stuk 127 van het straf dossier, zijnde de verklaring van "(...) Hierna zag ik dat er tumult was waarop (...) één van de vrouwen heeft geslagen. Ik weet niet juist meer op welke plaats of met welke hand. Ik zag dat de vrouw door deze slag op de grond viel, ik zag ook dat haar hoofddoek af was gegaan. Ik heb niet gezien of er gedurende deze ruzie geslachtsdelen zijn getoond door iemand van onze groep. Ik heb niet kunnen zien dat deze vrouw zwanger was. (...)"
 - Stuk 140-141 straf dossier, zijn de verklaring van (...) "De eigenlijke aanstoker en ruziemaker is eigenlijk (...) met de witte schoenen." En "In de bus heb ik gevraagd aan Sam hoe het kwam dat het allochtone meisje op de grond lag. Hij antwoordde mij dat hij aan haar hoofddoek had getrokken maar deze hing vast waardoor de vrouw ten val is gekomen."
 - stuk 149 straf dossier, zijnde de verklaring van derde beklaagde (...) waarin hij bevestigt dat eerste beklaagde (...) de Hitlergroet heeft gedaan, Derde beklaagde (...) verklaarde tevens dat: "ik hoorde dat er hard geroepen werd. ik weet dat er 1 vrouw gevallen is omdat (...) aan haar hoofddoek heeft getrokken. (...) heeft dit achteraf ook bevestigd, hij wilde de hoofddoek van haar hoofd trekken,"
 - stuk 170 straf dossier, zijnde de verklaring van (...) "Toen ik mij nogmaals omkeerde zag ik dat er een vrouw tegen de grond lag en dat er aan haar hoofddoek werd getrokken. Ik denk dat (...) was."
 - Sms van tweede beklaagde naar (...) (zijn toenmalige vriendin): "Echt eh I Zieter nie goe uit denk Zal wel stationverhod worre wsl. Was wel efkes schrikken. Sjaans dak er 3 ker hem neffe geslagen. Ma das allemaal opgenomen wsl. Dan is de sam wel gefokt, want dieje hee seig hall aant doen gewest. X"
 - De omschrijving door de getuige (...) van de aanstoker (stuk 53 straf dossier).

4.

Uit het straf dossier blijkt zonder enige twijfel dat de opzettelijke slagen die de eerste beklaagde toebedeelde aan een vrouw die 5 maanden zwanger was, waren ingegeven door racistische beweegredenen. Dit blijkt niet alleen uit de weergave van de opmerkingen die hij hen reeds eerder had toegeroepen ("Mohammed, ga terug naar Marrakech, wij willen geen moslims in ons land") en door het uitbrengen van de Hitlergroet, maar eveneens door het object van zijn agressie: het slachtoffer viel op de grond omdat hij haar hoofddoek (uiterlijk kenmerk van haar geloofsovertuiging) trachtte af te rukken.

Het slachtoffer (...) was op het ogenblik van de feiten bijna vijf maanden zwanger, hetgeen op dat ogenblik duidelijk zichtbaar was. Na de feiten werd zij ter verzorging overgebracht naar het ziekenhuis te Antwerpen. Daar werd vastgesteld dat zij arbeidsongeschikt was gedurende minstens 7 dagen (straf dossier, stuk 10).

5.

Het feit van de tenlastelegging A is zonder enige twijfel bewezen in hoofde van de eerste beklaagde.

B. Opzettelijke slagen en verwondingen (...).
(tenlastelegging B)

6.

In de tenlastelegging B worden de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde beklaagde beticht van mededaderschap aan het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen aan (...) en (...) met de omstandigheid dat één van de drijfveren bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens ras, huidskleur enz.

7.

Het staat vast dat (...) tijdens het gewelddadig incident van 2 september 2012 het slachtoffer zijn geworden van opzettelijke slagen en verwondingen. (...) verklaarde zelf dat hij 'geen slagen heeft gekregen (zie stuk 24-25 van het strafdossier).

Op basis van de stukken in het strafdossier komt het de rechtbank bewezen voor dat eerste, tweede en vijfde beklaagde slagen hebben toebedeeld aan (...) en (...). De derde beklaagde is noodzakelijk mededader aan deze feiten. Hoewel op de camerabeelden niet is te zien dat hij effectief heeft geslagen, staat het minstens vast dat hij de slagen en verwondingen die de eerste en de tweede beklaagde toebrachten mede mogelijk maakte door zijn aanwezigheid, die in hoofde van de slachtoffers de overtuiging wekte dat zij niet zouden kunnen ontsnappen,

Uit de camerabeelden blijkt niet dat de vierde beklaagde (...) actief heeft deelgenomen aan de vechtpartij, of hiertoe op enige andere noodzakelijke wijze heeft bijgedragen. Integendeel blijkt uit deze camerabeelden dat de vierde beklaagde contact heeft gehad met de slachtoffers op het ogenblik dat hij samen met de vijfde beklaagd (...) naar het tumult ging kijken. De slachtoffers verzochten hem om de politie erbij te halen. Vierde beklaagde (...) viel hierop van de berm. Vijfde beklaagde (...) slaagde er op dat ogenblik wel in om de eerste, tweede en derde beklaagde te scheiden van de slachtoffers. Dit alles volstaat naar het oordeel van de rechtbank niet om mededaderschap in hoofde van de vierde beklaagde te weerhouden.

8.

De rechtbank verwijst voor wat betreft de schuld van de eerste beklaagde V. W. onder meer naar:

- De onder punt A, aangehaalde elementen.
- De camerabeelden.
- Stuk 84 strafdossier, zijnde verklaring van (...): "Toen wij terug kwamen had (...) woorden met vreemdelingen, een man en een paar vrouwen dewelke daar op een bank zaten. (..) Wij gingen dan richting het busje hetwelk er toen zeker wel was en de vreemdeling gooide iets achterna naar Sam. Ik denk dat dit een limoen was. (...) is dan terug naar de vreemdeling gegaan en er is een vechtpartij ontstaan tussen Sam en de vreemdeling, ik heb mij hiermee niet gemoeid. De vrouwen gilden terwijl (...) en de man vochten."
- Stuk 148 strafdossier, zijnde de verklaring van derde beklaagde (...) duwde de man, de man bleef rechtstaan (...) duwde met zijn rechterhand. (...) Sam heeft ook nog een hitlergroet gedaan, hij deed dit alleen, hij riep hierbij 'heil-hitler',"

- Stuk 105 straf dossier, zijnde de verklaring van (...) "De man was aan het vechten met (...) het was wederzijds slagen. Ik dacht dan dat (...) heeft neergetrokken.(...)"
- De verklaringen van de slachtoffers en de getuigen.

9.

De rechtbank verwijst voor wat betreft de schuld van de tweede beklaagde, (...) (ook (...) genoemd) onder meer naar:

- De camerabeelden.
- De verklaringen van de slachtoffers en de getuigen.
- Stuk 84 straf dossier, zijnde verklaring van (...) "De vrouwen gilden terwijl (...) en de man vochten. Er zijn dan nog een paar anderen bij gekomen waaronder (...) dewelke in de omgeving van de pompen slagen uitdeelde aan ik weet niet wie er was tevens nog een derde persoon bij dewelke ik niet ken."
- De sms-berichten in de gsm van tweede (...) waaronder:
 - o Sms van tweede beklaagde naar (...) (zijn toenmalige vriendin):
"Echt eh 1 Zieter nie goe uit denk. Zal wel stationverbod worre wsl. Was wel efkes schrikken. Sjaans dak er 3 ker hem neffe geslagen. Ma das allemaal opgenomen wsl. Dan is de sam wei gefokt, want dieje hee seig hall aant doen gewest. X"
 - o Sms van tweede beklaagde naar (...)
"Ja, ge zag ni da die zwanger was. Hangt ok veel van die beelden af... pas geslagen toen da diejen os tegenhield, dus khem al nie geprovoceerd en ni racistisch. X"

10.

De rechtbank verwijst voor vijfde beklaagde (...) (ook (...) genoemd) onder meer naar de volgende gegevens uit het straf dossier:

- Uit de verklaringen in het straf dossier, blijkt dat vijfde beklaagde in de eerste fase is tussengekomen om te zeggen dat het genoeg was en dat de supporters moesten terugkeren naar de bus (stukken.82-85, 105, 139-140 straf dossier). In de tweede fase, toen de supporters wilden vertrekken met de minibus doch daartoe verhinderd werden door twee van de slachtoffers en de wagen van de getuigen, is vijfde beklaagde uit de minibus gestapt om duidelijk te maken dat ze wilden vertrekken. Hij heeft toen slachtoffer (...) met de platte hand op de kaak geslagen zoals vijfde beklaagde het zelf verklaarde op de zitting van 2 februari 2015,
- Stuk 149 straf dossier, zijnde de verklaring van derde beklaagde(...) "Den butte is dan uitgestapt en is naar de mensen gegaan om duidelijk te maken dat we wilden doorrijden. (..) is dan naar de man gegaan en heeft ernaar geslagen, hij maakt alleszins een beweging met zijn arm, ik denk zijn rechterarm, Ik heb de man niet zien vallen."
- Stuk 25 straf dossier, zijnde de verklaring van (...) één van de slachtoffers: "Aanvankelijk kwam een zware man tussenbeide om de voetbalgroep weg te leiden. Ik heb evenwel later gemerkt dat die ook deelgenomen heeft aan de kloppartij,"

- stuk 29 straf dossier, zijnde de verklaring van (...) !, eveneens één van de slachtoffers: "Het was ter hoogte van de pompen dat Ik zag dat een zwaardere man naar mijn man stapte om hem vervolgens om de grond te slaan."
- Stuk 34 straf dossier, zijnde de verklaring van (...) één van de slachtoffers: "Er was een grote manspersoon die mij een slag gaf met zijn hand ter hoogte van mijn rechter slaap."

11.

De verzwarende omstandigheid dat de feiten werden gepleegd uit racistische overwegingen komt bewezen voor in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklagde. De rechtbank heeft bij de reconstructie van de feiten reeds vastgesteld dat de slachtoffers de aandacht van de eerste beklagde hadden getrokken precies omwille van hun allochtone kenmerken, Dit was voor hem de aanleiding om hen in de eerste plaats verbaal te kleineren en te schofferen, en hen vervolgens ook fysiek te lijf te gaan. De tweede en de derde beklagde waren hier als goede vrienden van de eerste beklagde manifest van op de hoogte, en namen met diezelfde intentie deel aan de strafbare feiten die door de eerste beklagde werden geïnitieerd. Het is de overtuiging van de rechtbank dat de tweede en de derde beklagde de eerste beklagde zouden hebben tegengehouden eerder dan te hebben 'geholpen', indien zij zijn overtuiging niet hadden gedeeld.

De verzwarende omstandigheid wordt daarentegen niet weerhouden in hoofde van de vijfde beklagde (...). Uit de gegevens van het straf dossier blijkt integendeel dat de vijfde beklagde slechts een slag heeft uitgedeeld aan (...) op het ogenblik dat deze laatste het vertrek van het minibusje verhinderde. De vijfde beklagde was gefrustreerd omdat het busje niet kon vertrekken. Het geweld dat door hem was gebruikt was naar het oordeel van de rechtbank niet ingegeven door racistische motieven.

12. Besluit

De vierde beklagde wordt vrijgesproken van het feit van de tenlastelegging B.

De eerste, de tweede, de derde en de vijfde beklagde worden hiervoor veroordeeld (doch niet ten aanzien van (...)) met dien verstande dat de verzwarende omstandigheid dat de feiten werden gepleegd uit racistische overwegingen niet wordt weerhouden in hoofde van de vijfde beklagde.

C. Inbreuk op de antiracismewet (tenlastelegging C)

13.

In de tenlastelegging C tot slot worden de eerste, de tweede en de derde beklagde beticht van mededaderschap aan het aanzetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming door het brengen van de Hitlergroet en het uiten van racistische beledigingen in het openbaar.

De constitutieve elementen van het aan de beklaagden ten laste gelegde misdrijf zijn de volgende:

- het stellen van een handeling die aanzet tot discriminatie, haat of geweld tegen een persoon of tegen een groep of gemeenschap;
- in één van de omstandigheden van openbaarheid zoals bedoeld in art. 444 Sw.;
 - met een bijzonder opzet, namelijk de bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld.

Het Grondwettelijk Hof stelde in het arrest van 6 oktober 2004 dat 'aanzetten tot' verder gaat dan het louter verspreiden van informatie, ideeën of kritiek. Het dient in zijn gebruikelijke betekenis te worden geïnterpreteerd, namelijk het aansporen om iets te doen, opzetten of aanstoken (zie arrest nummer 157/2004). Er kan slechts sprake zijn van 'aanzetten tot' indien de uitlatingen of geschriften aanmoedigen of aansporen tot discriminatie, haat of geweld.

Het moreel element vereist een bijzonder opzet. Het gaat dus niet om loutere racistische beledigingen; in de persoon van de beklaagde is een bijzonder opzet vereist dat hij anderen wil aanzetten tot discriminatie, haat of geweld. Beledigingen wegens de afkomst, huidskleur of ras van het slachtoffer zijn, hoe verwerpelijk ook, niet strafbaar op grond van de Antiracismewet.

14.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat eerste beklaagde(...) de aanstoker is. Hij is diegene die publiekelijk allerlei racistische opmerkingen heeft gemaakt ten aanzien van de slachtoffers door te roepen "Mohammed, ga terug naar Marrakech, wij willen geen moslims in ons land" en door het uitbrengen van de Hitlergroet.. Zowel het uitbrengen van de Hitlergroet als het vastgrijpen van zijn geslachtsdeel (waarbij hij zei dat dit de profeet Mohammed was) werd geregistreerd op de camerabeelden. Nadien heeft eerste beklaagde ook de hoofddoek van slachtoffer (...) afgetrokken waarbij zij ten val is gekomen,

Uit de context waarin deze verwijten werden geformuleerd en de samenlezing ervan, blijkt voldoende duidelijk dat voormelde verwijten verder gingen dan het louter beledigen. De eerste beklaagde formuleerde deze beledigingen in de aanwezigheid van een grote groep mensen. In de gegeven context kan het brengen van de Hitlergroet niet op een andere manier worden geïnterpreteerd dan een verwijzing naar de praktijken van een fascistisch regime, waardoor wordt aangezet tot discriminatie, haat, geweld en rassenscheiding. De beledigingen waaraan eerste beklaagde zich bezondigde hadden tot doel om ook de omstaanders aan te sporen tot discriminatie en haat op basis van een zogenaamd ras of nationaliteit.

Het staat dan ook vast dat de eerste beklaagde met bijzonder opzet heeft aangezet tot discriminatie en haat ten aanzien van de slachtoffers van deze feiten. Het feit van de tenlastelegging C is bewezen in zijn hoofde.

15.

De rechtbank gelooft helemaal niet dat enkel de eerste beklaagde zich racistisch heeft uitgelaten, en niet de tweede en de derde beklaagde. De slachtoffers verklaarden dat

de eerste beklaagde terugkwam met twee andere personen en dat het gezelschap op dat ogenblik de eerdere gezegdes herhaalde. De derde beklaagde verklaarde op de zitting van 2 februari 2015 dat hij een paar dingen naar de slachtoffers riep, doch dat dit niets met racisme te maken had. In de gegeven context acht de rechtbank dit absoluut ongeloofwaardig.

De rechtbank is bijkomend van oordeel dat de tweede en de derde beklaagde hoe dan ook mededader zijn aan het misdrijf van de tenlastelegging C zoals dit werd gepleegd door de eerste beklaagde. Door hun aanwezigheid én hun houding ter plaatse, boden ze de eerste beklaagde immers een forum en droegen zij op noodzakelijke wijze bij aan het uitdragen van zijn boodschap. Het staat immers vast dat zij niet aan de zijde van de eerste beklaagde stonden om hem in toom te houden, maar wel om bij te dragen aan de boodschap die hij uitdroeg, zowel in woorden (tenlastelegging C) als in daden (tenlastelegging I3).

Het feit van de tenlastelegging C is bijgevolg eveneens bewezen in hoofde van de tweede en de derde beklaagde.

3.4 Straftoemeting

A. Algemeen

1.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De eerste, de tweede en de derde beklaagde gingen zich te buiten aan absoluut verwerpelijke feiten op 2 september 2012. In dronken toestand gebruikten zij gratis geweld ten aanzien van allochtonen. Zij worden eveneens schuldig bevonden aan het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld. Zonder verpinken scholden zij slachtoffers uit en brachten zij hen opzettelijk slagen toe. De eerste beklaagde was onmiskenbaar de aanstoker van dit grotesk schouwspel. Hij achtte het aangewezen om de Hitlergroet te brengen, betastte zijn geslachtsdeel, hierbij verwijzend naar de profeet Mohammed, en bracht een zwangere vrouw ten val door haar hoofddoek af te trappen.

Het gedrag van deze beklaagden kan in onze multiculturele samenleving absoluut niet worden getolereerd. Door hun gedragingen gaven de eerste, de tweede en de derde beklaagde uiting van een volledig misplaatst superioriteitsgevoel dat door de wetgever terecht strafbaar wordt gesteld. De bewezen verklaarde feiten verdienen principieel een strenge bestraffing,

3.

De vijfde beklagde gebruikte fysiek geweld toen hun busje niet kon vertrekken. Ook dit gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit kan absoluut niet worden getolereerd, en verdient een principiële bestraffing.

B. In hoofde van de eerste beklagde

4.

De rechtbank legt voor de eerste beklagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C samen.

De eerste beklagde heeft zich absoluut misdragen op 2 september 2012. Hij was de aanstoker van de verbale en fysieke gewelddaden. Zonder hem zou het ongetwijfeld zo ver niet zijn gekomen. Zowel tijdens het strafonderzoek als ter zitting d.d. 2 februari 2015 verklaarde de eerste beklagde dat hij zich niets meer herinnerde van de feiten ten gevolge van alcoholmisbruik. Indien dit al zo zou zijn, kan de rechtbank enkel vaststellen dat de beklagde zich zelf In deze toestand van dronkenschap heeft gebracht, zodat dit bezwaarlijk als excuus kan warden ingeroepen.

5,

De eerste beklagde is thans 26 jaar oud. In 2012 werd hij reeds correctioneel veroordeeld wegens het opzettelijk beschadigen of vernielen van andermans roerende goederen. Hij kreeg voor deze feiten de gunst van de opschorting gedurende twee jaren. Hij verklaarde op de zitting van 2 februari 2015 dat hij aan het werk is als vuilnisman. Hij woont samen met zijn vriendin. Hij verzocht de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te kennen, in ondergeschikte orde verzocht hij de rechtbank om hem een werkstraf op te leggen of om een straf met uitstel op te leggen.

Op de vraag tot opschorting van deze beklagde wordt niet ingegaan, gelet op de ernst van de feiten. De ten laste van eerste beklagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan eerste beklagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van eerste beklagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

Om dezelfde redenen wordt ook niet ingegaan op de vraag van eerste beklagde om hem een werkstraf op te leggen.

Rekening houdend met alle aangehaalde elementen, is het aangewezen om eerste beklagde te veroordelen tot een gevangenisstraf, deels met uitstel, evenals tot een geldboete wegens de veroorzaakte maatschappelijke overlast, zoals hierna in het beschikkend gedeelte wordt bepaald.

Eerste beklagde komt in aanmerking voor een straf met uitstel: de hoofdstraf die de rechtbank oplegt, gaat immers de vijf Jaar gevangenisstraf niet te boven en hij werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden.

C. In hoofde van de tweede beklagde

6.

De rechtbank legt voor de tweede beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen B en C samen.

Ook de tweede beklaagde heeft zich absoluut misdragen op 2 september 2012. Ook hij bracht de slachtoffers opzettelijk slagen toe met de omstandigheid dat één van de drijfveren bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens ras, huidskleur enz.

Dat tweede beklaagde nadien, in sms-berichten met zijn vriendin en met de andere beklaagden, met de feiten spotte en deze niet al te ernstig nam, is absoluut afkeurenswaardig en toont aan dat de tweede beklaagde geen enkel schuldinzicht heeft. Klaarblijkelijk maakte tweede beklaagde zich meer zorgen om het stadionverbod dat zou worden opgelegd dan om de ernst van de feiten en het welzijn van en de gevolgen voor de slachtoffers.

7.

De tweede beklaagde is thans 28 jaar oud. In 2006 werd hij door de jeugdkamer van het hof van beroep te Antwerpen veroordeeld wegens opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Hij kreeg voor deze feiten een berisping opgelegd. Hij is aan het werk als buitenhuismonteur. Ook hij verzocht de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te kennen. In ondergeschikte orde verzocht hij de rechtbank om hem een werkstraf op te leggen of om een straf met uitstel op te leggen.

Op de vraag tot opschorting van tweede beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op de ernst van de feiten, De ten laste van tweede beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan tweede beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van tweede beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

De rechtbank is wel van oordeel dat de werkstraf ter bestraffing van de feiten een meer aangepaste bestraffing is dan een hoofdgevangenisstraf, vermits de tweede beklaagde op die wijze een dienst bewijst aan de maatschappij en zijn sociale Integratie niet in het gedrang komt. De omvang van deze werkstraf moet de tweede beklaagde doen beseffen dat zijn handelwijze een onduldbare agressie uitmaakt tegen de maatschappij, in toepassing van artikel 37ter § 3 van het Strafwetboek betreffende de werkstraf werd tweede beklaagde voor de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf, Tweede beklaagde dient te beseffen dat hem een unieke kans geboden wordt en dat, indien hij de werkstraf niet loyaal uitvoert, voorzien is in een gevangenisstraf die zal worden uitgevoerd.

Hoewel het opleggen van een geldboete aan tweede beklaagde overeenkomstig artikel 398, lid 1 Sw. facultatief is, is de rechtbank van oordeel dat wel degelijk een effectieve geldboete moet worden opgelegd, wegens de veroorzaakte maatschappelijke overlast.

D. In hoofde van de derde beklaagde

8.

De rechtbank legt voor de derde beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen B en C samen.

Ook de derde beklaagde heeft zich absoluut misdragen op 2 september 2012. Ook hij bracht de slachtoffers opzettelijk slagen toe met de omstandigheid dat één van de drijfveren bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens ras, huidskleur enz.

9.

De derde beklaagde is thans 30 jaar oud. Hij heeft een blanco strafrechtelijk verleden. Op de zitting d.d. 2 februari 2015 verzocht hij de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te kennen. In ondergeschikte orde verzocht hij de rechtbank om hem een werkstraf op te leggen of om een straf met uitstel op te leggen.

Op de vraag tot opschorting van derde beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op de ernst van de feiten. De ten laste van derde beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan derde beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van derde beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

De rechtbank is wel van oordeel dat de werkstraf ter bestraffing van de feiten een meer aangepaste bestraffing is dan een hoofdgevangenisstraf, vermits de derde beklaagde op die wijze een dienst bewijst aan de maatschappij en zijn sociale integratie niet in het gedrang komt. De omvang van deze werkstraf moet de derde beklaagde doen beseffen dat zijn handelwijze een onduldbare agressie uitmaakt tegen de maatschappij. In toepassing van artikel 37ter § 3 van het Strafwetboek betreffende de werkstraf werd derde beklaagde voor de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf. Derde beklaagde dient te beseffen dat hem een unieke kans geboden wordt en dat, indien hij de werkstraf niet loyaal uitvoert, voorzien is in een gevangenisstraf die zal worden uitgevoerd.

Hoewel het opleggen van een geldboete aan derde beklaagde overeenkomstig artikel 398, lid 1 Sw. facultatief is, is de rechtbank van oordeel dat wel degelijk een effectieve geldboete moet worden opgelegd, wegens de veroorzaakte maatschappelijke overlast.

E. In hoofde van de vijfde beklaagde

10.

Het aandeel van de vijfde beklaagde in de feiten van (...) is minder groot dan het aandeel van eerste en tweede beklaagde in de feiten.

Op de zitting d.d (...) gaf de vijfde beklaagde bovendien blijk van een oprecht schuldinzicht. Hij legde waarachtige verklaringen af in het kader van het strafdossier.

11.

Vijfde beklagde is thans 48 jaar oud. Hij werkt op de buitendienst van de gemeente.

Vijfde beklagde is niet aan zijn proefstuk toe en liep in het verleden reeds twee veroordelingen op wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen: een eerste op 29 september 2000, waarbij vijfde beklagde veroordeeld werd door de correctionele rechtbank te Turnhout wegens opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Hiervoor kreeg hij de gunst van de opschorting voor 3 jaar. Een tweede veroordeling wegens opzettelijke slagen en verwondingen volgde op 24 oktober 2003 door de correctionele rechtbank te Turnhout. Voor deze feiten werd vijfde beklagde veroordeeld tot een werkstraf van 50 uren. Naast deze twee correctionele veroordelingen, werd vijfde beklagde in 2012 ook politieel veroordeeld wegens onverzekerd rondrijden. Hiervoor kreeg hij een geldboete van 10 euro (x 5,5), met uitstel van 3 jaren voor 50 euro, evenals een rijverbod van één maand voor alle categorieën.

Vijfde beklagde verzocht de rechtbank op de terechtzitting van 2 februari 2015 om hem de gunst van de opschorting toe te kennen, In ondergeschikte orde verzocht hij de rechtbank om hem een werkstraf op te leggen, minstens om een milde toepassing te maken van de strafwet bij de bestraffing. Het openbaar ministerie adviseerde negatief omtrent de gevraagde opschorting.

De gunst van de opschorting is te dezen te verlenen rekening houdende met:

- het schuldinzicht van beklagde die spijt heeft over de feiten;
- het beperkte aandeel van de beklagde in de feiten;
- de maatregel van aard is om zijn sociale integratie niet in het gedrang te brengen;

Beklagde dient wel te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

De opschorting zal beklagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden.

De duur van de opschorting wordt, gelet op de relatieve ernst van de feiten, vastgesteld op 5 jaar.

4 TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:

Artikel 2, 40, 37ter, 50, 65, 66, 392, 398, 399 lid 1, 405 bis. 3° en 405 quater, 444 van het Strafwetboek;

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Artikel 11, 12,14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935

Artikel 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;

Artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten;

Artikel 6 van de Programmawet II van 27 december 2006;

Artikel 28 en 29 van, de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

Artikel 1, 3, 6 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak.

OP STRAFGEBIED

Eerste beklaagde

De rechtbank verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B (behoudens ten aanzien van (...)) en C;

De rechtbank **VEROORDEELT** eerste beklaagde voor deze feiten samen, met toepassing van artikel 65, le lid van het Strafwetboek, tot een **GEVANGENISSTRAF VAN 1 JAAR** en een **GELDBOETE VAN 100,00 EUR**, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 600,00 EUR,

ZEGT dat bij gebrek aan betaling binnen de door de wet gestelde termijn de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

GELAST bijgevolg gedurende een termijn van vijf jaar **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de helft van de opgelegde hoofdgevangenisstraf.

Spreekt de verplichting uit om een bedrag van 25,00 EUR, met 50 opdecimen verhoogd, 150,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 EUR overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B,S. 29/11/2012).

Tweede beklaagde L. Steven:

De rechtbank verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen B (behoudens ten aanzien van Y. D.) en C.

De rechtbank **VEROORDEELT** de tweede beklaagde voor deze feiten samen, met toepassing van artikel 65, le lid van het Strafwetboek, tot een **WERKSTRAF VAN 100 UUR** of een vervangende gevangenisstraf van 10 maanden ingeval de werkstraf

niet wordt uitgevoerd en een GELDBOETE VAN 100,00 EUR, met 50 opdecimen verhoogd en aldus gebracht op 600,00 EUR,

ZEGT dat bij gebrek aan betaling binnen de door de wet gestelde termijn de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

Spreekt de verplichting uit om een bedrag van 25,00 EUR, met 50 opdecimen verhoogd, 150,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 EUR overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Derde beklaagde (...)

De rechtbank verklaart derde beklaagde SCHULDIG aan de feiten van de tenlastelegging B (behoudens ten aanzien van Y. D.) en C.

De rechtbank VEROORDEELT de derde beklaagde voor deze feiten samen, met toepassing van artikel 65, le lid van het Strafwetboek, tot een WERKSTRAF VAN 100 UUR of een vervangende gevangenisstraf van 10 maanden ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd en een GELDBOETE VAN 100,00 EUR, met 50 opdecimen verhoogd en aldus gebracht op 600,00 EUR.

ZEGT dat bij gebrek aan betaling binnen de door de wet gestelde termijn de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

Spreekt de verplichting uit om een bedrag van 25,00 EUR, met 50 opdecimen verhoogd, 150,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 EUR overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Vierde beklaagde (...)

De rechtbank spreekt de vierde beklaagde VRIJ van de feiten van de tenlastelegging B.

Vijfde beklaagde(...)

De rechtbank verklaart vijfde beklaagde SCHULDIG aan de feiten van tenlastelegging B (behoudens ten aanzien van Y. D.), met dien verstande dat de verzwarende omstandigheid dat de slagen zouden zijn toegebracht met als één van de

drijfveren haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens ras, huidskleur enz. in zijn hoofde niet bewezen wordt geacht.

VERMITS de tegen de tegen vijfde beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken;

GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling van de vijfde beklaagde gedurende een proeftermijn van 5 jaar;

Legt G. Gunther een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 EUR overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Kosten:

Veroordeelt eerste, tweede, derde en vijfde beklaagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, deze kosten tot op heden begroot op de som van 146,76 EUR.

Legt 33,80 EUR, zijnde de kosten van dagvaarding van vierde beklaagde, ten laste van de Belgische staat.

OP BURGERLIJK GEBIED

HOUDT de burgerlijke belangen ambtshalve AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

OVERTUIGINGSSTUKKEN

Stelt de overtuigingsstukken met nummers 5558/12 en 6060/12 ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar recht.

STRAFUITVOERING

Wijst (...) er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en dit in zoverre de bepalingen van de voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf(fen), zoals hoger in dit vonnis bepaald, eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten (bijvoorbeeld de beperkte

hechtenis, elektronisch toezicht, het penitentiair verlov,) die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Voor het geval (...) niet aanwezig is op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gevonnist in de volgende samenstelling:

M. V, voorzitter van de kamer;

D.(...) rechters;

bijgestaan door (...) griffier

en uitgesproken in openbare terechtzitting van TWEE MAART TWEEDUIZEND
VIJFTIEN

door (...) rechter, voorzitter van de kamer

bijgestaan door (...), griffier

in aanwezigheid van (...) substituut-procureur des konings.